Poniedziałek 11.05.2020 r.

Zakochany w syrenie

I.	Oglądanie widokówek, książek o Warszawie; dzielenie się swoimi spostrzeżeniami ; swobodne opisywanie charakterystycznych miejsc Warszawy. Ozdabianie napisu **Polska**. Podawanie nazwy kraju, w którym mieszkamy; kończenie zdania *Polska to…,*	IV 2, IV 10, IV 19 IV 5, IV 8,
II.	1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Zakochany w syrenie*. Cele: rozwijanie mowy; poznawanie historii powstania Warszawy.	IV 10
	2. *Piękny jest nasz kraj* – twórcza zabawa plastyczna. Cele: rozwijanie sprawności manualnej; rozwijanie aktywności twórczej.	IV 5, IV 7 IV 7, IV 10
III.	Słuchanie piosenki *Syrenka*. Rozmowa na temat tekstu piosenki. Zabawa *Polska, flaga, godło* – rozwijanie poczucia rytmu.	IV 2, IV 10

Opowiadanie Agaty Widzowskiej Zakochany w syrenie.

Ada wróciła z tatą z przedszkola i od razu zaczęła opowiadać o wydarzeniach dnia.

− Dzisiaj rysowaliśmy Syrenkę – powiedziała.

− Taki stary samochód? – zdziwił się Olek, który wiedział wszystko o dawnych modelach samochodów takich jak trabant, syrenka i warszawa.

− Sarenkę? – zapytała mama, która w tym czasie miksowała truskawki i nie dosłyszała głosu córeczki.

− Ojejku, nikt mnie nie rozumie – westchnęła Ada i rozwinęła swój rysunek.

− Syrenka warszawska! Kobieta z ogonem ryby i z tarczą − zawołał Olek. − Znam ten pomnik, bo byliśmy tam z klasą.

− Jeśli chcesz, to opowiem ci legendę o tym pomniku i o powstaniu Warszawy – zaproponowała Ada.− Chcę.

Ada wyjęła jedną ze swoich małych lalek i owinęła jej nogi wstążką, tak, żeby przypominała ogon ryby. Zaczęła opowiadać:

− W pewnej wiosce żyła sobie piękna syrena, która nie była zwykłą dziewczyną, bo zamiast nóg miała płetwę. Mieszkała w rzece Wiśle. Czasami wychodziła na brzeg, żeby rozczesać włosy…

− Ada udawała, że rozczesuje lalce blond czuprynę. – Syrenka pięknie śpiewała i czarowała swoim głosem rybaków.

Ada odszukała drugą lalkę, której kiedyś obcięła włosy, podała ją Olkowi i powiedziała:

− To będzie rybak. Ma na imię Wars.
− Ja mam go udawać?
− Tak.
− I co mam robić? – zapytał Olek.
− Masz być zakochany – wyjaśniła Ada.
− Ja?
– Tak! Wars zakochał się w syrenie i uratował ją przed innymi rybakami. Oni zarzucili na nią sieci, bo chcieli ją zanieść królowi, żeby dostać dużo pieniędzy. Zatkali sobie uszy, żeby nie słyszeć jej śpiewu.
− A co by się stało, gdyby usłyszeli?
− Ten, kto ją usłyszał, wchodził do rzeki i już nigdy nie wracał. Zwykli ludzie nie mogą żyć pod wodą.
− Wiem. Ludzie mają płuca, a ryby skrzela. Dzięki temu ryby mieszkają pod wodą. I ta twoja syrena też.
Ada przyniosła z kuchni pustą siatkę po cebuli, która przypominała sieć i wrzuciła do niej swoją lalkę.
− Uratuj mnie, piękny rybaku, a zaśpiewam ci najpiękniejszą pieśń na świecie! – powiedziała.
− Nie śpiewaj mi, bo wpadnę do Wisły i nie wrócę! Zatkałem sobie uszy – powiedział Olek.
− Ojej! Już dawno wyjąłeś sobie zatyczki z uszu i dlatego jesteś zakochany. Taka jest legenda, a my się tylko bawimy. Ratuj syrenę!
− Zakradnę się nocą, kiedy inni rybacy będą spali i rozetnę sieci. Będziesz mogła wrócić do Wisły.
− Pospiesz się, bo nie mogę żyć długo bez wody! – pisnęła Ada.
Olek wyplątał syrenę z cebulowej sieci i powiedział:
− Jesteś wolna. Możesz wracać do domu.
− Dziękuję ci, dzielny rybaku? Jak masz na imię?
− Olek.
− Przecież się bawimy! – przypomniała Ada.
− No dobrze… mam na imię Wars. A ty, jak masz na imię, piękna panno?
− Jestem Sawa. Widziałam cię wiele razy na brzegu rzeki.
− Przychodziłem tu łowić ryby, ale zawsze czekałem na ciebie. Jesteś taka piękna.

− Och! Rybacy tu biegną! Zobaczyli, że mnie uwolniłeś! Nie wyjdę już na brzeg Wisły, chyba, że waszej wiosce będzie groziło wielkie niebezpieczeństwo. Wtedy was obronię! Żegnajcie!

− Żegnaj! – powiedział Olek.

− Przecież ty masz iść ze mną, bo mnie kochasz – przypomniała Ada.

− Idę z tobą, Sawo! – zawołał Olek.

Po chwili obie lalki wylądowały pod tapczanem, który udawał rzekę Wisłę.

Ada opowiadała dalej:

− Wars i Sawa zniknęli pod wodą, i nikt ich już nie widział. Na miejscu wioski powstało miasto Warszawa, w którym mieszkamy – zakończyła.

− Wiesz co, może pójdziemy w sobotę z mamą i tatą obejrzeć pomnik Syrenki nad Wisłą? Sprawdzimy, czy ma skrzela.

− Mówiłeś, że byłeś tam z klasą.

− Ale chcę iść jeszcze raz.

− Hm… ty chyba naprawdę zakochałeś się w tej Sawie – zachichotała Ada.

Rozmowa na temat opowiadania.

−O czym dowiedziała się Ada w przedszkolu?

− Kto pomógł jej przedstawić legendę?

Wspólne opowiadanie legendy o powstaniu Warszawy.

Piosenka „Syrenka”

I. Stoi Syrenka nad Wisłą
i patrzy na rzeki fale.
Tak dużo dzieci dziś do niej przyszło,
no i nie boją się wcale.
Tak dużo dzieci dziś do niej przyszło,
no i nie boją się wcale.
To nie jest żywa Syrenka,
to pomnik Warszawę chroni.
Bo, jak mówi stara legenda:
Syrenka miasta broni.
Bo, jak mówi stara legenda:

Syrenka miasta broni.

Ref.: Nasza Warszawa, nasza stolica

ciągle Syrenkę zachwyca.

A Wisła śpiewa wciąż u jej stóp

swoją piosenkę: Chlup, chlup, chlup, chlup.

A Wisła śpiewa wciąż u jej stóp:

Chlup! Chlup! Chlup!

II. Kiedyś prawdziwa Syrenka

w falach tej rzeki mieszkała.

Siadała czasem na brzegu Wisły

i cudne pieśni śpiewała.

Siadała czasem na brzegu Wisły

i cudne pieśni śpiewała.

Złapali ją w sieć rybacy,

spać poszli, bo nocka była,

lecz najmłodszy z nich ją wypuścił,

bo bardzo go prosiła.

Lecz najmłodszy z nich ją wypuścił,

bo bardzo go prosiła.

Ref.: Nasza Warszawa…

III. I odtąd dzielna Syrenka

ze swojej wielkiej wdzięczności

postanowiła strzec tego miasta,

pilnować jego wolności.

Postanowiła strzec tego miasta,

pilnować jego wolności.

Jest herbem miasta Warszawa,

stolicy naszego kraju.

I Polacy, duzi i mali,

Syrenkę odwiedzają.

I Polacy, duzi i mali,

Syrenkę odwiedzają.

Wtorek 12.05.2020 r.

Stolica, Wisła, Bałtyk

I.	Określanie, co zwiedzała w Warszawie rodzina Olka i Ady. Wspólna i indywidualna recytacja wiersza Ewy Stadtmüller *Kim jesteś?*	IV 2, IV 5
	Układanie zdań z podanymi słowami (stolica, Wisła, syrena).	IV 2, IV 10
II.	1. Zabawy i ćwiczenia związane z mierzeniem pojemności płynów. Cele: porównywanie ilości płynów w dwóch różnych butelkach za pomocą wspólnej miary; poznawanie miary płynów.	IV 11, IV 13
	2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr 17. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.	I 5, IV 18 I 8
III.	Słuchanie nagrania tańca *Miotlarz*.	IV 7

Wiersz Ewy Stadtmüller Kim jesteś?
Czy wiesz, kim jesteś?
− To oczywiste!
Co ci jest bliskie?
− Znaki ojczyste.
Ojczyste barwy
− biało – czerwone.
Ojczyste godło
− orzeł w koronie.
Ojczyste w hymnie
− mazurka dźwięki,
no i stolica
− miasto syrenki.
I jeszcze Wisła
co sobie płynie:
raz na wyżynie,
raz na równinie,
i mija miasta
prześliczne takie…
− Już wiesz, kim jesteś?
− Jestem Polakiem.

Środa 13.05.2020 r.

Warszawska Syrenka

I.	Słuchanie hymnu Polski – *Mazurka Dąbrowskiego* Wykonanie *Warszawskiej Syrenki*.	III 2,IV7,IV 10
II.	1. Zabawy przy piosence *Syrenka*. Cele: rozwijanie umiejętności wokalnych; kształtowanie poczucia rytmu. 2. Wykonanie małej mapy Polski. Cel: rozwijanie sprawności manualnej; zapoznanie z wyglądem mapy Polski.	IV 4, IV 8 IV 7
III.	Zabawa dydaktyczna *Tworzymy kolekcje*. Podawanie nazw nadrzędnych do towarów *w poszczególnych sklepach*.	III 2, IV 4, IV 8, IV 10

Wykonanie małej mapy Polski.

Poznawanie położenia geograficznego Polski na podstawie mapy.

Mapa Polski: wskazywanie granic, zwracanie uwagi na kolorystykę poszczególnych regionów naszego kraju: góry, wyżyny, niziny, wody, pokazywanie i nazywanie najdłuższych rzek (*Wisła, Odra*), największych miast leżących nad Wisłą (*Kraków, Gdańsk*), odczytywanie na mapie niektórych nazw: **Tatry**, **Bałtyk**, odczytywanie nazw państw sąsiadujących z Polską Odczytanie napisów: **stolica**, **Tatry**, **Bałtyk**, **Wisła**, **Odra** i umieszczanie ich w odpowiednich miejscach na mapie. Ułożenie napisu z liter pod mapą: **To mapa Polski**.

Pokaz gotowej mapy; zapoznanie ze sposobem jej wykonania. Dla dziecka kartonowy kontur mapy Polski, plastelina. Naklejanie cienkiego wałeczka plasteliny po narysowanym śladzie *drogi Wisły* na kartonowych konturach mapy. Wypełnianie plasteliną wnętrz konturów mapy (gór, nizin, wyżyn) zgodnie z kolorystyką na wzorze. Zaznaczenie Warszawy i swojego miasta.

Zabawa dydaktyczna Tworzymy kolekcje.

Potrzebne: dużo obrazków różnego rodzaju towarów. Propozycja zabawy:

Rozkładamy na dywanie dużo obrazków różnego rodzaju towarów. Układamy przed dziećmi cztery obręcze, mówiąc, jakie sklepy one przedstawiają. Na hasło N. - sklep, dzieci rozchodzą się, wyszukując spośród obrazków te, które będą towarami pasującymi do poszczególnych

sklepów i wkładają obrazki do odpowiednich obręczy, np.: sklep meblowy – obrazki mebli: szafa, regał, półka, kanapa, stół, krzesło…; sklep z zabawkami – obrazki zabawek: lalka, miś, kaczka, słoń, klocki, samochód…; sklep odzieżowy – obrazki różnych części ubrań. Podawanie nazw nadrzędnych do towarów w poszczególnych sklepach.
Wymienianie nazw artykułów znajdujących się w obręczach: szafa, kanapa, stół… to meble; spódnica, bluzka, sweter… to ubrania.

Czwartek 14.05.2020 r.

Mieszkamy w Europie.

I.	Oglądanie obrazków flag. Nazywanie samodzielnie lub z pomocą państw UE, do których te flagi należą. Oglądanie mapy Europy. Słuchanie nazw państw europejskich – sąsiadów Polski. Oglądanie globusa, wyjaśnianie czym jest i do czego służy.	IV 5, IV 8, IV 10
II.	1. Rozmowa o mapie Europy oraz krajach należących do UE. Cele: rozwijanie mowy; zapoznanie z nazwami państw należących do UE.	IV 2, IV 5, IV 10
	2. Wykonanie pizzy. Cel: zachęcanie do przygotowywania prostych posiłków; określanie, jakie produkty potrzebne są do wykonania pizzy.	IV 11 IV 8, IV 10 IV 2
III.	Oglądanie obrazka Syriusza – maskotki UE. Kolorowanie sylwety Syriusza. Ćwiczenia umiejętności wypowiedzi.	IV 7, IV 4, IV 8

Oglądanie mapy Europy. Zwrócenie uwagi na jej wielkość i kształt.

Samodzielne lub z pomocą odczytywanie nazw państw europejskich.

Poznawanie ciekawostek o wybranych krajach europejskich.

Oglądanie charakterystycznych dla nich budowli, symboli, np.: wieża Eiffla – Francja; krzywa Wieża – Piza, Koloseum
– Włochy; Akropol – Grecja; wiatraki, tulipany – Holandia; zegar Big Ben, królowa Elżbieta – Anglia; torreador, corrida – Hiszpania.

Układanie z rozsypanki nazw wybranych państw europejskich oraz nazwy kontynentu Europa Kartoniki z literami oraz z nazwami państw UE.

Oglądanie obrazka Syriusza – maskotki UE; wyjaśnienie pochodzenia nazwy, kolorowanie sylwety Syriusza w polskich barwach narodowych.

Imię Syriusz pochodzi od najjaśniejszej gwiazdy na niebie. Niebieska, uśmiechnięta stonoga, w każdym kraju występuje ubrana w charakterystyczne dla niego elementy narodowe.
Słuchanie hymnu UE – Ody do radości Ludwiga van Beethovena.
Ćwiczenie umiejętności wypowiedzi w różnym tempie oraz z różnym natężeniem głosu –

Opowieść ruchowa przy muzyce.
Duże kartonowe sylwety (mogą to być prostokąty wycięte z brystolu, na których umocowane zostały duże zdjęcia): Syreny, Starego Miasta, Pomnika Fryderyka Chopina, lustra, flagi, nagranie akompaniamentu, dowolne nagranie utworu Fryderyka Chopina, tamburyn, bębenek, odtwarzacz CD. Wykonujemy duże kartonowe sylwety (mogą to być prostokąty wycięte z brystolu, na których umocował duże zdjęcia): Syreny, Starego Miasta, Pomnika Fryderyka Chopina, lustra, flagi. Podczas zwiedzania informuje dzieci, na co należy zwrócić szczególną uwagę, unosząc w odpowiednich momentach wybrany przez siebie szablon.
W rytmie nagrania akompaniamentu dzieci swobodnie maszerują w dowolnych kierunkach. Podczas przerwy w muzyce N. zwraca się do dzieci unosząc odpowiedni szablon:
− Przed nami pomnik Fryderyka Chopina posłuchamy jednego z jego utworów. Dzieci siadają w kole. Słuchają fragmentu nagrania utworu Fryderyka Chopina. Delikatnie na plecach kolegi naśladują grę na pianinie. Ponownie maszerują. Podczas przerwy w muzyce N. zwraca się do dzieci unosząc odpowiedni szablon:
− Popatrzcie, oto Kolumna Zygmunta. Dzieci zatrzymują się, swobodnie opuszczają głowy, następnie powoli je unoszą, spoglądają coraz wyżej, wyżej – podziwiają postać króla stojącego na kolumnie. Ponownie maszerują. Przerwa w muzyce. N. zwraca się do dzieci unosząc odpowiedni szablon:
− Teraz widzimy Stare Miasto – zwiedzamy zamek. Zatrzymujemy się i podziwiamy wiszące na ścianach obrazy. Przenosimy się w dawne czasy, pokażemy jak wyglądał „dworski ukłon”. Dzieci, w rytmie tamburynu, z rękami splecionymi z tyłu, powoli spacerują w dowolnych kierunkach sali. Uderzenie w tamburyn oznacza dobranie się w pary i wykonanie do siebie głębokich ukłonów. Ponownie maszerują. Przerwa w muzyce. N. zwraca się do dzieci unosząc odpowiedni szablon
− Wszędzie widać zamkowe lustra. Przeglądamy się w nich. Dzieci dobierają się parami. Jedno wymyśla dowolną figurę, drugie stara się ją powtórzyć. Następnie pozostają przez chwilę w bezruchu. Ponownie maszerują. Przerwa w muzyce. N. zwraca się do dzieci unosząc odpowiedni szablon:

− Jesteśmy nad Wisłą. Spacerujemy. Dzieci maszerują w rytmie bębenka, w dowolnych kierunkach sali. Na hasło: Uwaga woda – naśladują „puszczanie kaczek”, wykonują zamaszyste ruchy raz lewą, raz prawą ręką.
Ponownie maszerują. Przerwa w muzyce. N. zwraca się do dzieci unosząc flagę Polski.

Piątek 15.05.2020 r.

Dania też leży w Europie.

I.	Zabawa *Bawimy się słowami*. Zabawa *Polska – mój dom.* Zabawa *Kto tak potrafi*?	IV 2, IV 6
II.	1. Słuchanie opowiadania N. na podstawie baśni Hansa Christiana Andersena *Księżniczka na ziarnku grochu*. Cele: rozwijanie mowy; zapoznanie z Hansem Christianem Andersenem – duńskim pisarzem.	I 5, IV 10 IV 5 I 5, IV 10
	2. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw nr 17. Cel: rozwijanie sprawności fizycznej.	IV5,IV10,IV15 IV 2,
III.	Zabawa dydaktyczna *Jedziemy windą w zaczarowanym domu*. Śpiewanie zbiorowo i indywidualnie piosenki *Syrenka.*	IV 7

Zabawa Bawimy się słowami (metafora wizualna).
Obrazki przedstawiające zwierzęta (psa, kota, słonia, tygrysa, koguta…) oraz zjawiska atmosferyczne, elementy pogody (wiatr, deszcz, śnieg, tęczę, słońce, chmury…), dwa koszyki. N. przygotował obrazki przedstawiające zwierzęta (psa, kota, słonia, tygrysa, koguta…) oraz elementy pogody (wiatr, deszcz, śnieg, tęczę, słońce, chmury…). Układa je w dwóch koszykach. Dzieci nazywają obrazki. Następnie N. pokazuje, jak wykonuje się ćwiczenie. Losuje po jednym kartoniku z obrazkiem z każdego koszyka. Jeżeli wylosowane obrazki przedstawiają, np. deszcz i koguta, to otrzymamy następujące możliwości połączenia nazw obrazków: deszczowy kogut, koguci deszcz, deszczokogut. Następnie obrazki losują dzieci.
Zabawa Polska – mój dom.
Gazety.
Dzieci z pomocą N. układają z gazet kształt mapy Polski. Na hasło: Podróżujemy, naśladują

poruszanie się dowolnym środkiem lokomocji poza Polską. Na hasło: Wracamy do domu, wszystkie dzieci wchodzą na ułożoną z gazet mapę Polski. Potem każde dziecko zabiera jedną gazetę.

Zabawa Kto tak potrafi?

Gazety.

Dzieci przeskakują przez rozłożoną gazetę obunóż, skaczą dookoła gazety na jednej nodze. Zwijają gazety w kulki, dmuchają na nie tak, aby turlały się po podłodze. Wrzucają papierowe kule do pojemnika.

Księżniczka na ziarnku grochu

Był sobie pewnego razu książę, który chciał się ożenić z księżniczką, ale to musiała być prawdziwa księżniczka. Jeździł więc po całym świecie, żeby znaleźć prawdziwą księżniczkę, lecz gdytylko jakąś znalazł, okazywało się, że ma jakieś „ale". Księżniczek było dużo, jednak książę nigdy nie mógł zdobyć pewności, że to były prawdziwe księżniczki. Zawsze było tam coś niezupełnie w porządku. Wrócił więc do domu i bardzo się martwił, bo tak ogromnie chciał mieć za żonę prawdziwą księżniczkę. Pewnego wieczoru była okropna pogoda; błyskało się i grzmiało, a deszcz lał jak z cebra; było strasznie. Nagle ktoś zapukał do bramy miasta i stary król wyszedł otworzyć. Przed bramą stała księżniczka. Ale mój Boże, jakże wyglądała, co uczyniły z niej deszcz i słota! Woda spływała z włosów i sukienki, wlewała się strumykiem do trzewiczków i wylewała się piętami, ale dziewczynka powiedziała, ze jest prawdziwą księżniczką.

„Zaraz się o tym przekonamy" – pomyślała stara królowa, ale nie powiedziała ani słowa, poszła do sypialni, zdjęła całą pościel, na spód łóżka położyła ziarnko grochu i na nim ułożyła jeden na drugim dwadzieścia puchowych materaców, a potem jeszcze dwadzieścia puchowych pierzyn. I na tym posłaniu miała spać księżniczka.

Rano królowa zapytała ją, jak spędziła noc.

− O, bardzo źle – powiedziała księżniczka – całą noc oka nie mogłam zmrużyć! Nie wiadomo,

co tam było w łóżku. Musiałam leżeć na czymś twardym, bo mam całe ciało brązowe i niebieskie od sińców. To straszne! Wtedy mieli już pewność, że była to prawdziwa księżniczka, skoro przez dwadzieścia materaców, dwadzieścia puchowych pierzyn poczuła ziarnko grochu. Taką delikatną skórę mogła mieć tylko prawdziwa księżniczka.

Książę wziął ja za żonę, bo teraz był pewny, że to prawdziwa księżniczka, a ziarnko grochu oddano do muzeum, gdzie jeszcze teraz można je oglądać, o ile go ktoś nie zabrał.

Widzicie, to była prawdziwa historia.

Rozmowa na temat utworu.
N. pyta:
−− Z kim chciał ożenić się książę?
−− Jak wyglądała księżniczka, która pewnego dnia zapukała do bramy miasta?
−− Jak królowa chciała się przekonać, czy jest to prawdziwa księżniczka?
−− Czy dziewczyna okazała się prawdziwą księżniczką?

Zabawa dydaktyczna Jedziemy windą w europejskim domu.
Zapoznanie dzieci z europejskim domem.
Prostokątny karton podzielony poprzecznymi liniami na siedem części – dom zaznaczony flagami, na każdym piętrze, kartoniki z kropkami, kartoniki z liczbami, koperty z wyrazami: Niemcy, Anglia, Francja, Grecja, Włochy, Polska, nagranie greckich melodii (zasoby N.), cztery pocztówki z różnych regionów Polski pocięte na sześć części, mapa Europy.
N. przypina na tablicy dom (prostokątny karton podzielony poprzecznymi liniami na siedem części). Dzieci liczą głośno: Parter, pierwsze piętro, drugie piętro… Dalej opowiada N.: w tym domu jest także winda (N. rysuje z boku domu dwie pionowe linie i na dole przypina pinezką pudełko, np. po zapałkach). Na pierwszym piętrze mieszkają Niemcy, na drugim Anglicy, na trzecim Francuzi, na czwartym Grecy, na piątym Włosi, a na szóstym Polacy. (N. zaznacza kolejne piętra kartonikami z odpowiednią liczba kropek (5-latki) lub liczbami (6-latki).
Zabawa Jedziemy windą w zaczarowanym domu.
Chętne dziecko wybiera piętro, na które chciałoby wjechać windą. Przesuwa windę w wybrane miejsce. (N. przypina pudełko pinezką). Sprawdza, czy jest na właściwym piętrze, licząc kropki lub odczytując liczby na kartoniku. Następnie odszukuje (wśród kopert) kopertę, na której jest obrazek takiej samej flagi jak na wybranym piętrze. N. odczytuje informacje i zadania umieszczone w kopercie.
− Koperta Niemcy.
Zapraszamy do kraju, który słynie z gościnności.
Pięknie wszystkich witamy, my lubimy tutaj gości.
N. pokazuje Niemcy na mapie Europy. Zwraca uwagę, że jest to państwo sąsiadujące z Polską. Dzieci uczą się niemieckiego powitania Guten Tag – dzień dobry.
− Koperta Anglia.

N. pokazuje Anglię na mapie Europy. Liczy razem z dziećmi po angielsku do sześciu, dzieci podskakują obunóż sześć razy.

− Koperta Francja.

N. pokazuje Francję na mapie Europy. Dzieci liczą, ile kolorów ma flaga francuska, podskakują tyle razy na jednej nodze.

− Koperta Grecja.

Pokazujemy Grecję na mapie Europy. Wspólnie z dziećmi greckich melodiach

− Koperta Włochy.

Dzieci przypominają, jak nazywają się włoskie potrawy oraz mówią kilka znanych słów w języku włoskim.

− Koperta Polska.

Dzieci pracują w czterech grupach: składają w całość, rozcięte na sześć części pocztówki przedstawiające różne regiony Polski.

Zakończenie zabawy – zjazd na parter, rozmowa na temat europejskiego domu.

N. pyta:

− Na którym piętrze podobało wam się najbardziej?

− Kto mieszkał na szóstym piętrze?

− Na którym piętrze witaliśmy się po włosku?

− Na którym piętrze witaliśmy się słowami Guten Tag?